

fragterne —, ikke kan lastes fuldt, fordi det da naaer den tilladelige Dybde, før Lasten er fylt.

Ordføreren (Holstein-Ledeborg):

Jeg skal kun, inden Afstemningen foregaar, gjøre et Par korte Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der ere faldne fra forskjellige Sider, og saa fra den høitærede Minister. Jeg skal da først lige overfor det ærede Medlem fra Holland (Lund), der opfatter Finantsudvalgets Tilslutning til Forslaget om Hjælp til Folk paa Holland i Anledning af Digeværnet som et første Skridt, til lade mig bestemt at reservere Udvalget imod, at det er gaaet ind paa dette Forslag i den Forstand, som det ærede Medlem vil have det. Det er jo muligt, at fremtidige Udvalg ville gaa i den Retning, som det ærede Medlem ønsker — det veed jeg ikke — men der foreligger aldeles ikke fra det nuværende Udvalgs Side noget som helst Løfte eller Tilfagn i den af det ærede Medlem antydede Retning. Jeg har anset mig for forpligtet til at gjøre denne Bemærkning, for at det ærede Medlems Forhoabninger ikke skulde staa uimodsagte. — Jeg vilde beklage, hvis den høitærede Minister viste Stronghed mod Vilvorde Skole, hvad dog endnu synes at skinne noget igjennem hans Bemærkninger; men jeg opfattede dog ikke den høitærede Ministers Udtalelser som saa bestemt rettede imod Skolen, men snarere som en Slags Samvittighedsfuldhed lige overfor Bevillingen og som en Udtalelse om, at han vilde holde sig strengt til den i Bevillingen givne Bemyndigelse saaledes, at han ikke fortolter Bevillingen videre, end den strengt skal fortolkes. Hvis dette er Tilfældet, og hvis Bevillingen paa en eller anden Maade skulde lægge Hindringer i Veien for, hvad Udvalget i saa Henseende ønsker, tror jeg ikke, at der er nogen Tvivl om, at Udvalget vil tage denne Sag under Overveelse imellem 2den og 3die Behandling, for at Bevillingen kan faae den Form, som er nødvendig, for at Ministeren kan indpaa Komme det Ønske, som jeg tror, at man i Udvalget er enig om at nære. — Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 214, vedrørende de lukkede Bogne, skal jeg bemærke, at Grunden til, at jeg og flere Medlemmer af Udvalgets Flertal ikke sluttede os til dette Vædringsforslag fra Først af, først og fremmest er den, at det forekom os mindre rigtigt, at Thinget i et saa rent administrativt, teknisk Spørgsmaal tog Ansvar paa sig. Spørgsmaalet om, hvor mange Bogne der skal være af hver Slags, burde efter de Oplysninger, som forelaa — Oplysninger, som gif ud paa, at man havde været nødt til paa de sjællandske Baner at afvise Godstransporter, fordi man manglede aabne Bogne — isølge vor Opfattelse ikke afgjøres af os. Der var paa Grundlag af disse Oplysninger forlangt et vist Antal Bogne, 50 aabne og 10 lukkede,

tror jeg, og naar man lige overfor et saa omhyggelig begrundet Forlangende sætter fra en Repræsentations Side et andet Forslag ind, der gaar ud paa at negte de for nødvendig ansete Bogne, gjør Repræsentationen Noget, som jeg efter min Mening anser for overordentlig ubehøvet, og som jeg tror, at Repræsentationen altid vil fortryde, idet den indlader sig paa et Fagspørgsmaal uden at have de Kundskaber og Forudsætninger, som ere nødvendige for at kunne tage Ansvar fuldt ud. Jeg tror, at paa et saadant Omraade bør man lade Administrationen have det fulde Ansvar. Jeg vilde aldrig noget Dreblæk være i Tvivl om, at, naar der fremkom fra forskellige Sider Klager over Kreaturtransportens daarligere Indretning, fordi der ikke var tilstrækkelige lukkede Bogne, og der fra Udvalget blev gjort Hensidinger til Ministeren derom, og Ministeren derefter havde lovet at tage sig af Sagen, at der saa ogsaa vilde blive sørget for en anden Maade at transportere Kreaturer paa. Men det kan efter min Mening ikke ske derigjennem, at man griber ind i Administrationens Details og foretager Forandringer med Hensyn til Antallet af Bogne, naar man ikke kan bestemme denne Sag mere, end det overhovedet er muligt for en repræsentativ Forsamling, hvor megen Dygtighed den end kan besidde, og hvor meget Arbejde den end anvender derpaa. Det er den principielle Grund, hvorfor jeg var imod Forslaget. Denne Grund er jo nu fuldstændig bortfalden, idet Ministeren har tiltraadt Forslaget, thi saa gaar Ansvar for det, der nu bliver bevilget, fra os over til Administrationen, som selv faar Ansvar for, hvad der nu her bliver besluttet, og naar den høitærede Minister erklærer, at han kan nøies med saa og saa mange aabne Bogne, naar han faaer saa og saa mange lukkede Bogne, og kan gaa ind paa denne Foranstaltning, er der ikke nogen som helst Grund for os til at modsætte os dette Forslag mere, end der var til at modsætte os Ministerens oprindelige Forslag; thi vort Standpunkt maa være det, at vi i et saadant Spørgsmaal maa handle nogenlunde i Tilid til Administrationens Skjøn. Den høitærede Minister udtalte, — i ethvert Tilfælde udtalte han det senere til mig og bemyndigede mig til at sige det — at han havde konfereret med Direktionen for Banerne netop om, hvorvidt det var nødvendigt at have mere end det Antal af aabne Bogne, hvorom her er Tale, og Direktionen havde erklæret at kunne nøies med 30 saadanne Bogne. Det er jo end mere en Grund for os til ikke at modsætte os det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem her foran (Berg) tillige med andre Meningsfæller, og jeg skal derfor anbefale Thinget at stemme for Underædringsforslaget under Nr. 214. Det er forøvrigt en Selvfølge, — jeg siger dette nærmest af Hensyn til det ærede Medlem for Horsens (Bajer), som